

2. Kukkulinud.

Üks saksa poeb meheks, kellel jügg väga vähe veistada oli, armastas juurki, selle peale vaatama, väga jagedast liha juua, mille pärast waene naine väga paljus kannatama, kui tal võimalik tema poewi mitte täita ei oleud. Kord tuli mees jälle kannis pahas teinud põllest kinnimast ja nõu waljalt, et tal liha jaoks kadedus, et ta kadedus, et neil mitte liha ei ole, pannis aga kaitse ta ise magama. Naine ras mehe pahas mull märganud, kadedus juba, et tal pits ajas mitte liha ei oleud walmsi kadedus, et tal jüu pärast jeda paljus kannatada on.

Allapära oli tal jüu wangi näsi nõu walmsi oma last ära toppa, et aga saagi teda selle asjas mitte ei jagaks, justis ta tüduruko jöelaga kaeuust wett tooma. Tüduruko wõttis mõnda korda, aga ei saanud talle kummas hüüdis üks lind ajatiroost: "Selli jaut, selli jaut!" Tüduruko wõidmis jöela põpja juuga ära ja saanud selli kumbel wa kaeuust

kätte, loppa jõudes, aga oleud naepel lapsi juba omi miti tapetud. See keldus naine lappära ära ja and nud jlle liha oma mehele juua. Seal jorma aga korjanud ta lappi kändi kottku, pannud üht naepu jüu, ja naepuaga wärawa posti effer. Niiht kottidest jündinud jüu kukkulinud.

A3.

Üks talupoeg, kes küll juuud koolige oma põllelapikest karinud, jäenuid juurki üksteid, oma wõks laste pärast, undi mõispa härraga wõlge. Tüge mõispa kanna ei ole koguni kannatada tabtrud, etki küll mees tida jellejäraast alandlikult jalamud, waid jöuntanud peale: "Mõne pärast weta kas kaurati jilmast, aga wõlone jöawa pärast peab raha mu käes olema, etki müidow pead ja oma janna on mõispaft lab kanna ja weel lakaofpa peale saame."